

Видання опубліковано за домовленістю з Little, Brown and Company
New York, New York, USA. Усі права застережено.

Уперше опубліковано 2013 року під оригінальною назвою
«THE LAND OF STORIES: THE ENCHANTRESS RETURNS
("Book #2")»

Колфер Кріс

К61 Країна історій: Повернення Чарівниці. Книга 2 / Кріс Колфер ;
пер. з англ. А. О. Юрченко. — Харків : Вид-во «Ранок», 2020. —
592 с.: іл. — (Серія «Країна історій»).

ISBN 978-617-09-4524-2

Минув рік, як Алекс і Коннер повернулися з Країни історій. Поки бланюки сумують за чарівним світом, пригодами та друзями, бабуся рятує свій світ від Чарівниці! Вона повернулася, щоб заволодіти всіма королівствами та помститися своїм кривдникам. І, можливо, близьюки і не дізналися б про плани Чарівниці, якби одного дня їх мати не зникла. Тепер діти вирушають до бабусі самі, попри всі її заборони. Чи вдасться Алекс із Коннером подолати алу чаклунку й врятувати матір?

УДК 82-93

Літературно-художнє видання

Серія «Країна історій»

Кріс Колфер

**КРАЇНА ІСТОРІЙ:
ПОВЕРНЕННЯ ЧАРІВНИЦІ**

Книга 2

для дітей середнього
та старшого шкільного вікуПровідна редакторка *В. В. Міхно*
Переклад з англійської *А. О. Юрченко*
Технічний редактор *В. І. Труфен*З питань реалізації звертатися:
Харків, тел.: (057) 727-70-77;
e-mail: deti@ranok.com.ua

Ч846002У. Підписано до друку 20.09.2019.

Формат 84×108/32. Папір офсетний.

Гарнітура Академія. Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 31,08.

ТОВ Видавництво «Ранок».

вул. Кібальчича, 27, к. 135, Харків, 61071.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи

ДК № 5215 від 22.09.2016.

Для листів: вул. Космічна, 21а, Харків, 61145.

E-mail: office@ranok.com.ua

Тел./факс: (057) 719-58-67.

Надруковано у друкарні ТОВ «ТРИАДА-ПАК»

м. Харків, пров. Сімеферопольський, 6. Тел. +38(057)703-12-21

www.triada-pack.com, email: sale@triada.kharkov.ua

ISO 9001:2015 № UA228331, FAMO TRIADA LLC (065445)

Разом дбаємо
про екологію та здоров'я

ISBN 978-617-09-4524-2

Cover © 2013 Hachette Book Group, Inc.

Text © Christopher Colfer, 2013

Jacket and interior art copyright

© Brandon Dorman, 2013

© Юрченко А. О., переклад, 2020

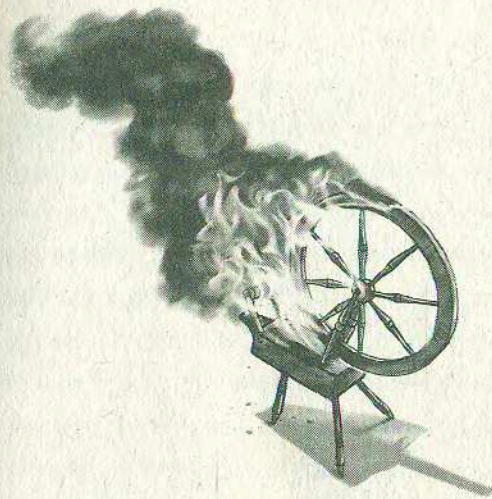
© ТОВ Видавництво «Ранок», 2020

Присвячується Ханні

*ва те, що вона найсміливіша, найсильніша
та найчесніша людина, яку я знаю,
і за те, що показала мені, що неможливо бути
«проклятим», якщо маєш таке відважне серце.
А ще за те, що поставила мені перший
синець, — тобі виповнилося чотири, мені —
дев'ять. І досі боляче. Бубба любить тебе.*

«Світ буде зруйновано не тими, хто чинить зло,
а тими, хто спостерігає за цим і нічого не робить».

Альберт Ейнштейн

Пролог

ВІДРОДЖЕННЯ І ПОВЕРНЕННЯ

На сході саме тривало велике святкування. Вулицями селищ щодня марширували паради, кожний дім і кожна крамничка були прикрашені яскравими знаменами та гірляндами, а пригорщі пелюсток, підкинутих угору, кружляли у повітрі. Кожний місцевий житель посміхався, пишаючись тим, що нещодавно вдалося здійснити.

Сплячому Королівству знадобилося понад десятиліття, аби остаточно очуняти після того страшного сонного

прокляття, що на нього колись наклали, але, нарешті, воно знову стало тим процвітаючим краєм, яким було до цього часу. Населення сходу, націлившись у майбутнє, перейменувало свою державу на Східне Королівство.

Цілий тиждень святкувань завершився гучним бенкетом у палаці королеви Сплячої Красуні. Всередині було так велелюдно, що здавалося, ніби все королівство скупчилося тут: багатьом довелося сидіти чи стояти на підвіконнях. Сама королева, її чоловік король Чейс та їхній королівський радник сиділи за високим столом, із-за якого спостерігали за урочистостями.

У центрі зали йшла нетривала вистава. Актори відтворювали сцену хрещення Сплячої Красуні, зобразивши фей, які благословляли її, та лиху Чарівницю, що напроорокувала принцесі смерть від уколу пальця веретеном. На щастя, інша фея трансформувала прокляття, тож, коли дівчина все ж таки вколала пальця, вона разом з усім королівством просто заснула. Вони спали протягом сотні років — артисти з великим задоволенням зобразили ту мить, коли король Чейс поцілував принцесу та розбудив усіх.

— Я гадаю, настав час позбутися цих маленьких подаруночків королеви! — вигукнула жінка з віддаленого кінця зали. Вона стояла на столі та радісно вказувала на своє зап'ястя.

У всіх жителів королівства на зап'ястях були еластичні браслети, виготовлені з живиці. Минулого року королева Спляча Красуня звеліла підданим клацати цими браслетами по зап'ястю, щойно вони починали відчувати

надмірну втому. Браслети допомогли людям не засинати і боротися із затяжними наслідками прокляття.

На щастя, в браслетах більше не було потреби. Усі присутні в залі радісно зірвали їх зі своїх зап'ясть і підкинули вгору.

— Ваша Величносте, чи не розкажете ви нам про те, як дізналися про цей трюк із браслетами? — запитав якийсь чоловік у королеви.

— Ви вважатимете мою розповідь дивною, — відповіла Спляча Красуня. — Я дізналась про це від дитини. Цей хлопець зі своєю сестрою минулого року гостював у палаці. Саме він і запропонував ідею використовувати браслет, щоб не засинати. Таким чином він сам боровся зі сном, перебуваючи у школі, тож запропонував і жителям королівства спробувати.

— Дивовижно! — відгукнувся чоловік і засміявся разом із нею.

— Неймовірно, еге ж? Я вірю, що найбільш незвичайні ідеї спадають на думку саме дітям, — зауважила королева. — Якби ж ми всі були такими проникливими, ми б зрозуміли, що найпростіші розв'язання грандіозних проблем знаходяться в нас просто під носом.

Спляча Красуня легенько постукала ложкою по своєму бокалу. Вона підвелася й звернулася до нетерплячого народу.

— Друзі, — розпочала Спляча Красуня, піднімаючи бокал. — Сьогодні ми відзначаємо надзвичайно особливий день нашої історії та найкращий день для нашого майбутнього. За даними, отриманими цього ранку,

торговельні зв'язки, сільськогосподарське виробництво та загальна притомність нашого королівства не лише відновилися, але й поліпшилися відтоді, як на цій землі було накладено прокляття!

Піддані настільки завзято привітали почуте оплесками, що весь палац здригнувся від радощів. Спляча Красуня поглянула вбік та обмінялася теплою усмішкою зі своїм чоловіком.

— Не слід забувати жахливе прокляття, що залишилось у минулому, але, пригадуючи темні часи, пам'ятаймо, як ми їх подолали, — продовжила Спляча Красуня. Їй на очі набігли сльози. — Нехай це буде застереженням кожному, хто спробує завадити нашому процвітанняю: Східне Королівство не зникне, а народ його єдино стоятиме проти будь-якого зла, що постане на його шляху!

Схвальне ревище було таким гучним, що звуковою хвилею збило чоловіка, який сидів на підвіконні.

— До сьогодні я ще ніколи так не пишалася тим, що стою серед своїх підданих! За вас! — триумфально проголосила королева, і всі підтримали її, відпивши зі своїх бокалів.

— Слава королеві Красуні! — вигукнув чоловік у центрі зали.

— Слава королеві! — підхопила його решта. — Слава королеві! Слава королеві!

Спляча Красуня елегантно помахала підданам та присіла. Святкування тривало до глибокої ночі, але якраз перед полуніччю королеву охопило дивне відчуття — відчуття, якого вона не відала вже багато років поспіль.

— Ну, хіба це не дивно? — запитала Спляча Красуня в самої себе, вдивляючись кудись у далечінь із легкою посмішкою.

— Щось не так, моя кохана? — запитав король Чейс. Спляча Красуня підвелася і попрямувала до сходів позаду столу.

— Вибач мені, любий, — звернулася королева до чоловіка. — Мені хочеться спати.

Їй було так само незвично говорити це, як і йому чути, бо Спляча Красуня не спала багато років. Королева дала своєму народу обіцянку, що не спочине, допоки королівство не буде повністю відновлене: наразі ж, оглядаючи всі радісні обличчя в залі, король із королевою знали, що обіцянку було дотримано.

— На добраніч, кохана, солодких тобі снів, — промовив король Чейс і поцілував дружині руку.

У своїй спальні королева переодяглася у свою улюблену нічну сорочку та вклалась у ліжко вперше за понад десять років. Вона відчула, ніби знову зустрілася зі старими друзями. Спляча Красуня вже й забула, як приємно огортають руки й ноги прохолодні простирадла, якою м'якою може бути подушка та як приємно пірнути у перину, вкладаючись спати.

У спальні королеви було чутно звуки святкування, але її це не турбувало: насправді, вони її заспокоювали. Спляча Красуня глибоко вдихнула та занурилась у надзвичайно глибокий сон — майже настільки ж глибокий, як і під час столітнього прокляття, тільки тепер вона знала, що може прокинутися будь-якої миті.

Коли пізніше до неї приєднався король Чейс, він не міг стримати посмішки, дивлячись на те, як мирно спить дружина. Він не бачив її такою відтоді, як побачив уперше в житті.

Святкування у великій залі нарешті завершилося. По всьому палацу задимали лампи та пригашували полум'я в камінах. Слуги завершили прибирання та розійшлися по своїх оселях.

Нарешті в палаці запанувала тиша. Однак за декілька годин до світанку цю тишу було порушено.

Сплячу Красуню та короля Чейса розбудив громоподібний стукіт у двері їхньої спальні. Король із королевою негайно прокинулися.

— Ваша Величносте! — гукнув чоловік по той бік дверей. — Пробачте, але ми маємо зайти всередину!

Двері відчинилися. До кімнати забіг королівський радник, а слідом за ним із десятків вартових. Вони оточили ліжку.

— Що, чорт забирай, коїться? — заволав король Чейс. — Як ви смієте вдиратись до нашої...

— Вибачте, Ваша Високосте, але ми повинні негайно перевезти королеву в безпечне місце, — заявив радник.

— Безпечне місце? — перепитала Спляча Красуня.

— Ми пояснимо дорогою, Ваша Величносте, — сказав радник. — Але наразі ми маємо якомога швидше відвести вас до карети — тільки вас. Одинокa непримітна карета не так впадатиме в око, як карета, що перевозить вас і короля.

Радник поглянув на неї шаленими очима, благаючи підкоритися. Королева заціпеніла.

— Чейсе?! — звернулася Спляча Красуня, обертаючись до чоловіка: вона не знала, що їй робити.

Король не міг дібрати слів.

— Якщо вони кажуть, що тобі слід їхати, то ти маєш поїхати, — тільки й зміг вимовити він.

— Я не можу залишити свій народ, — наголосила Спляча Красуня.

— З усією повагою, Ваша Величносте, але від мертвої вас нікому користі не буде, — зауважив радник.

Спляча Красуня відчула, як її шлунок скулюється від нападу нудоти. Що він хоче цим сказати — «мертвої»?

Не встигла Спляча Красуня й оком змигнути, як вартові підняли її з ліжка й поставили на ноги. Вони похапцем повели її з радником до дверей. Їй навіть завадили попрощатися із Чейсом.

Вони поспішали гвинтовими сходами до нижніх поверхів палацу. Королеві було неприємно ступати на кам'яні сходи босоніж.

— Хто-небудь пояснить мені, що коїться? — нарешті не стерпіла Спляча Красуня.

— Ми маємо якомога швидше вивезти вас із королівства, — повідомив радник.

— Навіщо? — запитала королева, починаючи відбиватися від вартових, що супроводжували її. Ніхто не відповів, тож вона зупинилася посеред сходів, непорушна, неначе скеля. — Я більше й кроку не ступлю, поки хтось мені не розповість, що відбувається! Я — королева! Я маю право знати!

Обличчя радника раптом зблідло.